

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2007 r. — De Fays przeciwko Komisji**(Sprawa F-62/07)**

(2007/C 199/102)

Język postępowania: francuski

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2007 r. — S przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-64/07)**

(2007/C 199/103)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Chantal De Fays (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P.-P. Gehuchten i Ph. Reyniers, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2007 r. oddalającej żądanie skarżącej o zadośćuczynienie;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty 25 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła zażalenie na decyzję organu powołującego z dnia 15 września 2006 r. przyznającą jej zadośćuczynienie w wysokości 500 EUR tytułem zadośćuczynienia krzywdzie doznanej przez skarżącą w związku ze sporządzeniem dotyczących jej sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej za lata 2003, 2004 i 2005. Zaskarżoną decyzją organ powołujący oddalił to zażalenie.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że procedury sporządzania sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej są powolne i powodują powstanie stanu niepewności co do przebiegu jej kariery. Ponadto powtórzenie w każdym z dotyczących skarżącą sprawozdań treści przykrych i niestosownych doprowadziło do doznania przez nią krzywdy. Zdaniem skarżącej Komisja nie wywiązała się z zobowiązań wynikających z zasad poszanowania godności ludzkiej, dobrego administrowania, staranności i, par analogiam, przepisów prawa wspólnotowego dotyczących molestowania w miejscu pracy ⁽¹⁾.

(¹) Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) (Dz.U. L 204, str. 23); dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz.U. L 373, str. 37); dyrektywa 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 269, str. 15).

Strony

Strona skarżąca: S (przedstawiciele: R. Mastroianni i F. Ferraro, avvocati)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji nr 305747 Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. oddalającej jego zażalenie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 27 czerwca 2006 r. przenoszącej go do Brukseli i wyznaczającej go doradcą dyrektora generalnego ds. informacji;
- stwierdzenie nieważności wszelkich aktów uprzednich, równoczesnych z lub następujących po i w jakikolwiek sposób związanych;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu naprawienia szkody powstałej wskutek wydania tej decyzji w wysokości 400 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za stosowną;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi siedem następujących zarzutów:

1. decyzja o przeniesieniu była niezgodna z prawem z uwagi na brak uzasadnienia przyczyn, dla których Parlament zadecydował o przeniesieniu skarżącego do siedziby w Brukseli;
2. decyzja o przeniesieniu go, oznaczająca przeniesienie poważnie chorej osoby do oddalonego miejsca była niezgodna z podstawowym prawem do ochrony zdrowia, o którym stanowi art. 3 lit. p) oraz art. 152 EC oraz art. 35 karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ochrona zdrowia skarżącego winna mieć pierwszeństwo przed interesem służby;
3. Parlament naruszył obowiązek dbałości i zasady dobrej administracji, bezstronności, przejrzystości i pewności prawnej. Instytucja właściwie zaniedbała przeprowadzenia przed wydaniem decyzji o przeniesieniu skarżącego odpowiedniego dochodzenia w sprawie wrogiego nastawienia, z jakim skarżący się spotkał oraz w sprawie skutków takiej decyzji na jego zdrowie ocenionych z medycznego punktu widzenia;